

Marco Borsato, Alleen

De maan verschijnt
en jij komt op bezoek
in mijn herinnering

Je zwijgt
en lacht
verzacht de pijn voor even
totdat ik weer ontwaak
met niets
alleen

De tijd heeft spijt
dat hij zich heeft vergist
zelfs de wind
huilt van pijn
heeft jou gemist

De maan verdwijnt
laat mij met lege handen
de nacht
ze neemt je mee
en laat mij
alleen